

Naturgassen synes vi skal privatiseres så meget som overhovedet muligt. Vi synes, det er en god form for energi, og den går vi ind for.

Men vi mener, at man i regeringen skal overveje at lade være med at lægge alle disse mange afgifter på energi og miljø. Og i den udstrækning, man pålægger disse afgifter, anmoder vi om, at de bliver brugt til disse formål og ikke går ned i det store, sorte hul i statskassen. Vi mener, at de skal gå til at sikre forsyningssikkerheden og miljøet. Vi mener, at man skal passe på, at der ikke er for meget hysteri omkring miljøpolitikken og energipolitikken, og vi mener, at CO₂-afgiften burde afskaffes snarest muligt.

Med hensyn til de to dagsordensforslag, der foreligger, kan jeg sige, at Dansk Folkeparti stemmer imod den af SF og Enhedslisten fremsatte dagsorden. Med hensyn til den dagsorden, der er kommet fra regeringspartierne, er den jo forholdsvis blød, idet der står:

»Folketinget opfordrer til at sikre en bæredygtig udvikling på energiområdet i forbindelse med fremlæggelsen af energihandlingsplanen »Energi 21« i april 1996«.

Vi har ikke den helt store tiltro til, at det, hvis regeringen sikrer det, måske lige præcis sker på den måde, som vi kunne tænke os, det skete på; men det kan vi jo ikke vide, før vi når frem til april. Derfor synes vi ikke, at vi kan stemme imod en sådan dagsorden, for regeringen må da have lov til at komme med sit udspil, inden man kasserer det, og det må være sådan, vi diskuterer det på en fordomsfri måde. Derfor skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti undlader at stemme til regeringens dagsorden.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har ikke tænkt mig i anden omgang at gå ind på de mange interessante spørgsmål, der har været rejst undervejs i debatten. Vi får to tidspunkter, hvor vi skal diskutere disse spørgsmål i løbet af foråret. Det ene er i forbindelse med »Energi 21«, og det andet er i forbindelse med regeringens forslag – som jeg håber, vi har klar samtidig med »Energi 21« – til en reguleret åbning af det danske elmarked i overensstemmelse med de resultater, vi har opnået under forhandlingerne om dette spørgsmål i EU.

Jeg har kun to bemærkninger ved denne lejlighed. Den ene er, at der er ingen grund til at tro, at en liberalisering på elmarkedet vil give prisfald. Det er der også meget få, der argumenterer for i den offentlige debat. I Sverige og Nor-

ge har argumentet om et prisfald aldrig været anvendt, og der har heller ikke været noget prisfald. Man har derimod brugt markedsmekanismen til at forhindre en u hensigtsmæssig overudbygning f.eks. af vandkraftværker i Norge. Man har opgivet at lave en samfundsstyret af kapacitetsudbygningen.

I Danmark derimod har vi haft held til i et fornuftigt samarbejde at styre kapacitetsudbygningen og har altså ikke været nødt til at gen-nemføre dette. I Norge er priserne ikke faldet på markedet, men man har fået et stop for uhen-sigtsmæssige udbygninger, som også af miljø-mæssige grunde var bekymrende.

Det andet argument, man skal tænke på i denne forbindelse, er, at hvis vi får et egentligt integreret europæisk marked på el siden, så vil prisen komme til at ligge højere end den danske i øjeblikket. Det kan så måske gøre det mere attraktivt at producere el i Danmark, at der kan tjenes flere penge på at producere el i Danmark, men der er ikke noget, der tyder på, at forbrugerne får lavere priser. Tværtimod vil man til-passe sig et højere prisniveau i Europa end det, vi kender herhjemme. Så man skal ikke bruge prisbillighedsargumentet i denne forbindelse.

Jeg har anlagt en fuldstændig pragmatisk holdning og sagt: Der er i EU fra et stort flertal af landenes side tilkendegivet et ønske om at lave en tredjepartsadgang på energimarkedet, og for os er det vigtigt, at en sådan udvikling sker på en måde, der er forenelig med de meget store satsninger, vi har foretaget på miljøområ-det og med hensyn til kraftvarmeområdet, så man beskytter de store samfundsinvesteringer, der er sket her, og beskytter den målsætning, der har været fælles for partierne. Og det er det resultat, vi har opnået, og det er på det grund-lag, regeringen vil lægge sit forslag frem.

Modstykket til det er den helt uregulerede liberalisering, som Konkurrencerådet har besluttet, og som selv de mest liberaliserings-venlige partier herinde jo ikke har kunnet give udtryk for støtte til – idet jeg har noteret med stor tilfredshed, at bl.a. hr. Hansen-Nord har lagt stor vægt på, at i hvert fald miljøomkostningerne ikke må forbises i denne sammen-hæng.

Den sidste bemærkning, jeg skal gøre, er til hr. Hindrup Andersen, som jeg i øvrigt var enig med i mange af hans betragtninger, men ikke når det gælder hans almindelige nedvurdering af dansk energipolitik. Jeg mener faktisk, at når man sammenligner den danske energipolitik